

Les plantes més grosses de Vidreres

Com tots sabem, Vidreres es troba al bell mig de la conca de la comarca de la Selva, i el seu terme municipal encara conserva extenses zones boscoses, fent honor al nom de la comarca que l'ubica. Certament que les urbanitzacions hi han clavat unes bones dentellades, però Deu n'hi do el que encara tenim. Els boletaires, caçadors i amants del bosc, prou que ho sabem.

Avui ens referirem a les plantes més grosses i representatives de la flora dels nostres boscos, i que són, evidentment, els suros, les alzines, els roures i els pins.

De suros, els més notables són el de l'Hort de Caulès i el de Can Magre, ambdós inclosos al Catàleg d'Arbres Monumentals de la Generalitat, el primer amb el número 34.213.02 i el segon amb el número 34.213.01. Són plantes venerables pels anys que tenen i que al contemplar-les produeixen una certa tristor per l'evident pèrdua de vitalitat. De totes maneres, ateses amb cura, cal esperar que visquin molts anys encara.

Un altre exemplar notable és l'anomenat Suro d'en Pla, situat a la vora del Rec Clar, molt a prop del camí de Can Massa. Es tracta d'una planta relativament jove, molt ben formada i de considerables dimensions. És fàcil d'anar-hi i digna de veure. En no gaires anys podria entrar també al Catàleg.

De les alzines, fem menció de la de Can Magre, la del Portal de Vall-Daniel i la d'en Caulès de Vila. Si bé no tenen la circumferència dels suros esmentats, són uns magnífics exemplars per la seva capçada i ufanor. Fa goig de veure-les.

De roures, parlarem del de Can Negrell, situat al bac del Terme Blau. No és fàcil de trobar si no es coneixen els viarany. És un bon exemplar i forma part destacada d'un conjunt que ens dona idea del que en altres temps serien els nostres boscos. Naturalment, hem de parlar també del de Can Magre, planta extraordinària pel seu gruix i l'alçada de la seva tija abans de branques. Podem assegurar que té mesures europees. Fent-li costat, n'hi

Suro de l'Hort de Caulès (Foto: J.F.C.).

Alzina de Can Magre (Foto: J.F.C.).

Pins de Can Dalmau (Foto: J.F.C.).

ha un altre que no desmereix en absolut. Val la pena visitar-los.

I, finalment, assenyalarem els pins, que no són altres que els de Can Dalmau. Tenen molts anys, però presenten encara un aspecte ben saludable. Com que es troben en penjat suau, a sobre l'antiga parada de la casa, són de molt fàcil accés. Notables per les seves tiges, potser destaquen més les seves capçades, que es retallen nitidament al cel del SW, oferint-nos una magnífica perspectiva. No cal dir que també es mereixen una visita.

Aquest escrit no té pas la pretensió de ser un treball de camp, però anotem tot seguit, encara que només sigui per donar una idea més precisa de les dimensions d'aquestes plantes, la longitud de les seves circumferències preses per l'autor, amb totes les reserves del cas. D'altra banda, tampoc no es pretén que sigui un treball exhaustiu. De ben segur que és perfectament ampliable amb d'altres exemplars de plantes prou interessants i que desconeixem. Resti, doncs, obert el camí per a noves aportacions. En aquest sentit, cal destacar que mentre preparava aquest escrit, m'informaren que a Can Sala hi ha un freixer de dimensions extraordinàries. Si bé és una planta més aviat de ribera, ho anotem perquè en quedi constància.

Longitud de les circumferències indicades:

- Suro de l'Hort de Caulès: 5'00 metres
- Suro de Can Magre: 4'40 metres
- Suro d'en Pla: 3'60 metres
- Alzina de Can Magre: 3'20 metres
- Alzina del Portal: 3'15 metres
- Alzina d'en Caulès: 2'50 metres
- Roure de Can Negrell: 2'80 metres
- Roure de Can Magre núm. 1: 3'10 metres
- Roure de Can Magre núm. 2: 2'40 metres
- Pi gros de Can Dalmau: 3'35 metres
- Pi petit de Can Dalmau: 2'80 metres

Josep Font i Caballé